

IV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om midlertidig Understøttelse til militære Invalidider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 17. November 1920).

Udvalgets Forhandlinger har været prægede af en selvfølgelig Enighed om, at den paagældende Understøttelse burde ydes uden Knaphed.

Denne principielle Enighed har ogsaa givet sig Udtryk deri, at samtlige Ændringsforslag er stillede af Udvalget som Helhed og tiltraadte af Finansministeren.

Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa skarpere at præcisere, at det er Tanken at komme dem til Hjælp, der enten direkte eller igennem den naturlige Forsørger er ramte af Invaliditet eller Død.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 tilsigter at pointere, at naar Finansministeren har Ansvaret for Udnævnelserne af Lægerne, bør han ikke være absolut bundet ved Sundhedsstyrelsens Stilling til en Besættelse, men ikke, at der skal tages mindre Hensyn end tidligere til den lægevidenskabelige Fagkundskab.

Ændringsforslag Nr. 4 gaar ud paa at sikre de paagældende Nydere mod den Afkortning i Understøttelsen, der vilde være Følgen af en Kursberegning, der gjorde Understøttelsen delvis afhængig af den lave Markkurs, og imødekommer Invalidernes Ønske om en Omregning af Rigsmark i Kroner efter Parikurs 9—8.

Ændringsforslag Nr. 5 tilsigter at imødekomme Invalidernes Ønske om at faa en Repræsentant i Invalideraadet. Det bemærkes, at ved Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget.

Udover de Udvalgsforhandlinger, der har givet sig Udslag i direkte Ændringsforslag, har man drøftet forskellige herhenhørende Spørgsmaal. Der har saaledes været drøftet Muligheden af at undvære det i § 6 nævnte Invalideraad og henlægge Afgørelsen af de paagældende Sager under Arbejderforsikrings-Raadets sønderjydske Afdeling, men da man gaar ud fra, at Appellinstansen i al Almindelighed ikke vil komme til at give sig af med Revidering af Invalidenævnets Skøn med Hensyn til Invaliditetens Størrelse m. m., men væsentlig kun med Spørgsmaal om, hvorvidt de retlige Betingelser for Understøttelse er til Stede, har man ikke villet stille noget Forslag.

Endvidere har man drøftet Muligheden af igennem de saakaldte Velfærdskontorer at bibeholde den lokale sagkyndige Bistand for de Invalidider, der maatte trænge dertil — men efter at Finansministeren har givet tilfredsstillende Oplysninger om dette Punkt, har Udvalget ment